సర్వోన్నత న్యాయస్థాన నివేదికలు

ఎస్ హెచ్. మహమ్మద్ అలి ఖాన్ మరియు ఇతరులు

వర్సెస్

సంపద పన్ను కమిషనర్, న్యూఢిల్లీ

మార్చి 4, 1997

[ఎస్.సి. అగర్వాల్ మరియు జి.బి. పట్నాయక్, న్యాయమూర్తులు.]

సంపద పన్ను చట్టం, 1957 – సెక్షన్ 5(1)(iii) – నికర సంపద – రాజు యొక్క అధికారిక నివాసం గా కేంద్ర ప్రభుత్వంచే విలీన రాష్ట్రాలు (పన్ను రాయితీలు) ఆదేశం, 1949– కింద ఘోషిత్ చేయబడిన మహల్ – మహల్‌లోని ఒక భాగం అద్దెకు ఇవ్వబడింది – మొత్తం మహల్‌కు సంబంధించి రాయితీ క్లెయిమ్ చేయబడింది – తీర్పు, చోదకుడు తాను నిజానికి ఆక్రమించిన భాగానికి మాత్రమే రాయితీ పొందే అర్హుడు

చట్టాల వివరణ – పన్ను చట్టాలు – న్యాయ నిర్ణేతలు కచ్చితమైన పదాల అర్థాన్ని అనుసరించాలి.

సంపద పన్ను చట్టం, 1957 –:– సెక్షన్ 5(1)(iii) లోని 'ఎవరైనా నిర్మించుకునేవాడు' అనే పదాలకు అనుసారం ఈ విధంగా అర్థం చేసుకోవచ్చు.

ఆ అప్పీలుదారు – చెల్లింపుదారుడు వారు కలిగి ఉన్న ఖాస్ బాగ్ ప్యాలెస్, కేంద్ర ప్రభుత్వం, 1949 సంవత్సర లీనమైన సంస్థానాలు (పన్ను రాయితీలు) ఆదేశ పత్రం యొక్క 13వ పేరా కింద, ఆయన ఔద్యోగిక నివాసంగా ప్రకటించింది.

1961-62 ఆర్థిక సంవత్సరంలో ఆస్థి పన్ను చట్టం, 1957, సెక్షన్ 5(1)(iii) కింద సంపద లెక్కింపులో పైన పేర్కొన్న పాలేస్ మినహాయింపును పన్ను చెల్లింపుదారుడు క్లెయిమ్ చేశారు. ఆ రాజభవనం అనేక భవనాల సముదాయం కాబట్టి, పాలకుడు నివాసమంటున్న భాగానికి మినహాయింపు ఇవ్వచ్చని ఆస్థి పన్ను అధికారి నిర్ణయించారు. ఆదాయపు పన్ను చెల్లింపు దారు సహాయ కమిషనర్ కు అప్పీలు చేశారు విజయం సాధించలేక, ట్రిబ్యునల్ ముందు రెండవ అప్పీలు కూడా చేశాడు. ట్రైబ్యునల్ ఆదేశాన్ని ధృవీకరించింది.

ట్రిబ్యునల్ ఒక దరఖాస్తు మేరకు హైకోర్టుకు పంపించింది, ఈ కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితుల ఆధారంగా ఖాస్ బాగ్ పాలేస్ యొక్క భవనాలను ట్రిబు నల్ ఆక్రమించుకుందని నిర్ణయించడం న్యాయబద్ధమా అనే ప్రశ్న, ఆస్తి యజమాని అద్దెకు ఇచ్చిన ఆస్తులు, 1957 వ సంవత్సర ఆస్థి పన్ను చట్టం, సెక్షన్ 5(1)(iii) అర్థం ప్రకారం, అతని ఆధీనంలో లేవు.

ప్రధాన న్యాయస్థానం, పరిమితమైన అర్థాన్ని పరిగణించడం వల్ల పాలకుడు ఆ భవనాలన్నింటినీ ఆక్రమించుకోనందు వల్ల నిర్దిష్టుడు మినహాయింపుకు అనర్హుడవుతాడని తీర్మానించింది. ఒక విస్తృతమైన వివరణ ఆయన ఆక్రమించిన భాగాల వరకే అతనికి హక్కు కల్పిస్తుంది ; అందువల్ల, విస్తృతమైన వివరణ అధిక ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలి. హైకోర్టు ప్రశ్నకు రెవెన్యూకు అనుకూలంగా సమాధానం చెప్పింది.

ఈ న్యాయస్థానంలో దాఖలు చేసిన పిలుపు మేరకు, నిర్ధారణ చట్టం 5(l)(iii) సెక్షన్‌లోని "ఎవరైనా భవనం నిర్మించే వారు" అనే పదబంధాన్ని మరింత విచ్ఛేదనం చేసి, దానిలో భవనం యొక్క భాగం లేదా మొత్తం భవనం అనే అర్థాన్ని దానిలోకి చొప్పించడం ద్వారా అర్థం చేసుకోకూడదని మరియు పన్ను విధించే చట్టాన్ని అర్థం చేసుకునేటప్పుడు న్యాయస్థానం చట్టం వెనుక ఉన్న విధానాన్ని పరిశీలించడం అనుమతించదని, కానీ పదాలకు సాధారణ అర్థాన్ని ఇవ్వాలని నిర్దేయుడు తరపున వాదించబడింది.

ఆ అప్పీలును కొట్టివేస్తూ, కోర్టు.

నిర్ణయించబడినది : 1.1. శాసనసభ యొక్క ఉద్దేశ్యం ప్రధానంగా ఉపయోగించిన భాష నుండి గుర్తించబడుతుంది, అంటే చెప్పబడిన దానికీ చెప్పబడని దానికీ శ్రద్ధ వహించాలి. [663-బి]

1.2. చట్టాన్ని నిర్వచించేటప్పుడు, ప్రధాన సూత్రం ఏమిటంటే, చట్టంలోని పదాలు వాటి సహజమైన, సామాన్యమైన లేదా ప్రచారంలో ఉన్న అర్థంలోనే అర్థం చేసుకోవాలి. అలాగే వాక్యాలు మరియు పదబంధాలు వ్యాకరణ నియమాలకు అనుగుణంగా అర్థం చేసుకోవాలి. అయితే, ఇలా అర్థం చేసుకోవడం వల్ల ఏదైనా అసందర్భం ఏర్పడితే లేదా చట్టం యొక్క ఉద్దేశ్యంలో లేదా సందర్భంలో దానికి భిన్నమైన అర్థాన్ని సూచించేది ఏదైనా ఉంటే తప్ప. [663-బి]

1.3. అర్థవంతమైన వాక్యాన్ని రూపొందించేందుకు పదాలను చెర్చగానా మార్చాల్సిన అవసరం లేని, లేదా పదాలను అర్థరహితంగా తిరస్కరించే నిర్మాణాన్ని నివారించాలి. ఇదేవిధంగా, శాసనసభ వారు

ఉపయోగించిన ప్రతి ఒక్క పదానికీ అర్థాన్ని ఇవ్వడానికి ప్రయత్నం చేయాలనేది సార్వత్రికంగా వర్తిస్తుంది. (663-C)

జే.కే. పత్తి నేయడం మరియు స్పిన్నింగ్ కంపెనీ లిమిటెడ్. మరియు స్టేట్ ఆఫ్ యూ.పి, (1961) 3 ఎస్.సి.ఆర్. 185 లో ఆధారంగా తీసుకున్నారు.

2.1. ఆస్థి పన్ను చట్టంలో, చట్టాని యొక్క కట్టినవమైన అక్షరానికి గౌరవం ఇవ్వాలి మరియు రెవెన్యూ న్యాయస్థానాన్ని కేసు చట్ట నిబంధనల పరిధిలో కచ్చితంగా ఉందని సంతృప్తిగా, ఆస్తిపై పన్ను విధించవచ్చు. [663-F].

పాలకుడు ఆక్రమణలో ఉంది అనే పదప్రయోగం అనవశ్యకం అవుతుంది. ఆ నిబంధనలోని ఆ పదాలు, ఆ భవనంలో గణనీయమైన భాగం అధికారిక నివాసంగా ప్రకటించబడి, అద్దెకు ఇవ్వబడినప్పటికీ, ఆ భవనంలోని కొంత భాగం ఆస్తి పన్ను చెల్లించే వ్యక్తి ఆక్రమణలో ఉన్నప్పటికీ, వాటి ఉపయోగం ఉండదు.

చెప్పిన భవనం లేదు సెక్షన్ 5(1)(iii) నియమము చందా లో ఉంది [663-G-H]

హైకోర్టు న్యాయస్థానం ఆదాయానికి అనుకూలంగా మరియు నిర్ధారణీయ వ్యక్తికి వ్యతిరేకంగా ప్రశ్నకు సరిగ్గా సమాధానం చెప్పింది మరియు ఈ న్యాయస్థానం యొక్క జోక్యం అవసరం లేదు. [664-B]

జూపుడి కేశవ రావు వ. పులవర్తి వెంకట సుబ్బారావు మరియు ఇతరులు, [1971] 1 ఎస్.సి.సి. 545 మరియు కుమారి.. బైద్యనాథ్ ఆయుర్వేద భవన్ (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్ వ. ఎక్సైజ్ కమిషనర్, యు.పి. మరియు ఇతరులు, [1971] 1 ఎస్.సి.సి. 4 పై ఆధారపడింది.

సివిల్ అప్పీలు అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీలు నంబర్ 5352/1983.

ఢిల్లీ హైకోర్టు తీర్పు మరియు ఆదేశాల నుండి, తేదీ 16.11.82, W.T.R 5 ఆఫ్ 1974.

అప్పీలుదారుల తరపున బి.డి. శర్మ మరియు రణబీర్ యాదవ్.

వాద ప్రతివాది తరపున డాక్టర్ వి. గౌరిశంకర్, ఎస్. రాజప్ప మరియు సి. రాధా కృష్ణ.

న్యాయస్థానం తీర్పు చీఫ్ జస్టిస్ చే తీర్పు,

న్యాయమూర్తి పట్టనాయక్, ఢిల్లీ హైకోర్టు మంజూరు చేసిన ధృవీకరణ పత్రం ద్వారా దాఖలైన ఈ పిలుపులో, ఆస్తి పన్ను చట్టం, 1957, సెక్షన్ 5(1)(iii) యొక్క వివరణ అంశం ఉంది.

1957 (ఇకపై "చట్టం" అని పిలుస్తారు) సంబంధించినది.

ఆ చట్టం 27(1) విభాగం కింద దరఖాస్తు దాఖలు చేయబడిన సందర్భంలో, ట్రైబ్యునల్ ఈ క్రింది ప్రశ్నను హైకోర్టుకు సమాధానం కోసం పంపించింది.

ఈ కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితుల ఆధారంగా, ట్రిబ్యునల్ ఖాస్ బాగ్ పాలేస్ భవనాలను వివిధ వ్యక్తులకు అద్దెకు ఇచ్చారు, వారి నుండి అసెస్సీ అద్దె ఆదాయాన్ని పొందింది, ఆ భవనాలు ఆస్తి పన్ను చట్టం 1957, సెక్షన్ 5(1)(iii) అర్థం ప్రకారం అసెస్సీ ఆధీనంలో లేవని నిర్ణయించడం సమంజసమేనా? అందువల్ల వాటి విలువ అసెస్సీ యొక్క నికర సంపదలో చేర్చబడుతుందా?

అసెస్సీ దివంగత హెచ్.హెచ్. నవాబ్ సర్ సయ్యద్ రజా అలీ ఖాన్, రాంపూర్ నవాబ్ ఖాన్ బాగ్ ప్యాలెస్ యజమాని. చెప్పబడిన ఆ ప్యాలెస్ ని, కేంద్ర ప్రభుత్వం, 1949 సంవత్సరపు విలీన రాష్ట్రాలు (పన్ను రాయితీలు) ఆదేశ పత్రిక యొక్క 13వ పేరా లోని అధికారాలను ఉపయోగించి, రాజుగారి అధికారిక నివాసంగా ప్రకటించింది. 1961-62 ఆర్థిక సంవత్సరంలో, ఆస్తిపన్ను చట్టం కింద సంపద పన్ను లెక్కింపులో, పైన పేర్కొన్న పాలేస్ మినహాయింపును క్లెయిమ్ చేశారు. ఆస్తిపన్ను చట్టం, సెక్షన్ 5(1)(iii) కింద. ఆస్తి పన్ను అధికారి అతని ముందు ఉన్న పరిస్థితులను పరిశీలించిన తరువాత, రాజభవనం అనేక భవనాలతో కూడి ఉందని, నిర్ధారణకు వచ్చాడు. అందువల్ల, ఆస్తిపన్ను మినహాయింపు అనేది నియంతృడు ఆక్రమించిన భవనం లేదా భవనాల భాగాలకు మాత్రమే వర్తిస్తుందని ఆయన నిర్ణయించారు. అదే విధంగా, లీజుకు ఇవ్వబడిన అనేక భవనాల అంచనా మార్కెట్ విలువ రూ. 3,55,000 లు ఉందని ఆయన తన ముగింపులో గుర్తించాడు. ఆ ఆస్తి విలువ ని ఆయన స్పష్టంగా చెల్లింపుదారుడు పొందిన అద్దె ఆదాయం ఆధారంగా నిర్ణయించాడు. ఆ మేరకు ఆయన దాని విలువను లెక్కించేటప్పుడు మరియు ఆస్తి పన్న విధించేటప్పుడు దాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్నాడు. అధికారి యొక్క ఆదేశం పట్ల అసంతృప్తి చెంది, ఆస్తి పన్ను చెల్లింపుదారుడు అప్పీలు దాఖలు చేశారు. ఆ తరువాత, ఆదాయ పన్ను అసిస్టెంట్ కమిషనర్. అప్పీలులో కమిషనర్ మరియు రెండవ అప్పీలులో ట్రిబ్యునల్ నిర్ధారణ చేసిన పన్ను మదింపును ధృవీకరించాయి. అయితే, ఇదివరకే చెప్పినట్లు చట్టంలోని 27వ సెక్షన్ కింద దరఖాస్తు దాఖలు చేయబడిన తరువాత, ట్రిబ్యునల్ చిత్రం అంశాన్ని పాస్ మరింత పరిశీలన కోసం పంపించింది. ఆక్షేపణీయ తీర్పులో హైకోర్టు, చట్టంలోని 5(1) సెక్షన్‌ను కఠినంగ అర్థం చేసుకుంటే, సంపూర్ణ స్థాయిలో ఆ భవనం పాలకుని ఆధీనంలో

లేనందువల్ల, పన్ను చెల్లింపుదారుడు మినహాయింపుకు అనర్హుడు అవుతాడని తీర్మానించింది. ఆ నిబంధన యొక్క ఉదార ఉమ్మి ఉదార అర్థం అసెస్సీకి, అతను ఆ భవనం లేదా భవనం యొక్క ఒక భాగాన్ని ఆక్రమించినంత వరకు మినహాయింపుకు అర్హుడుగా చేస్తుందని, అందువల్ల, ఉదార తప్పీరును ఇష్టపడాలని కూడా నిర్ణయించారు. ఈ కనుగొనుట ద్వారా, ఆదాయానికి అనుకూలంగా మరియు పన్ను చెల్లించు వ్యక్తికి వ్యతిరేకంగా సూచించిన ప్రశ్నకు హైకోర్టు సమాధానం చెప్పింది.

శ్రీ శర్మ, ఆపీలుదారుని తరపున వాదించిన న్యాయవాది, సెక్షన్ 5(1)(iii) లోని "ఎవరైనా భవనం నిర్మించేటప్పుడు" అనే పదబంధాన్ని మరింత విడదీయడం చేసి, దానిలో భవనం యొక్క భాగాన్ని లేదా మొత్తం భవనాన్ని చేర్చడం ద్వారా వ్యాఖ్యానించడానికి వీలు లేదని, ఎందుకంటే అది న్యాయస్థానం కొత్త చట్టాన్ని రూపొందించడం వంటిదవుతుంది, న్యాయస్థానానికి అలాంటి అధికారం లేదు అని వాదించారు. తెలియ బడిన న్యాయవాది వాదన ప్రకారం, కేంద్ర ప్రభుత్వం 1949 సంవత్సర విలీన రాష్ట్రాలు (పన్ను రాయితీలు) ఆదేశ పత్రం యొక్క పేరా 13 కింద అధికారాన్ని వినియోగించి, రాంబాం పాలేస్ ను నిర్థిష్ట రుణగ్రహీత అధికారి యొక్క అధికార నివాసంగా ప్రకటించినందున, ఆ చట్టం యొక్క 5(1)(iii) సెక్షన్ ప్రకారం, ఆ కట్టడం ఆ చట్టం పరిధి నుండి మినహాయించబడుతుంది. ఇదే పరిస్థితి కాబట్టి, న్యాయస్థానం రెవెన్యూకు అనుకూలంగా ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పడంలో తప్పు చేసింది. న్యాయవాది, తన వాదనలో, పన్ను చట్టాన్ని అర్థం చేసుకునేటప్పుడు, చట్టం వెనుక ఉన్న ఉద్దేశ్యాన్ని పరిగణించడానికి న్యాయస్థానం అనుమతించదని, చట్టంలో ఉపయోగించిన పదాలకు స్పష్టమైన అర్థాన్ని ఇచ్చే అధికారం న్యాయస్థానానికి ఉంటుందని వాదించారు. ఈ వాదనకు మద్దతుగా, ఈ న్యాయస్థానం ఇచ్చిన తీర్పులపై ఆధారపడ్డారు లో జూపూడి కేశవ రావు వ్. పుల్లవరతి వెంకట సుబ్బారావు మరియు ఇతరులు, (1971) 1 సుప్రీంకోర్టు కేసులు 545 మరియు కుమారి.. బైద్యనాథ్ ఆయుర్వేద భవన్ (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్. v. ఎక్సైజ్ కమిషనర్, ఉ.పి. & ఇతరులు, [1971] 1 సుప్రీంకోర్టు కేసులు 4. ఆ విధంగా, సెక్షన్ 5(1)(iii) యొక్క ప్రతి భాగానికి సాధారణ అర్థాన్ని ఇస్తే, ఆ నిబంధన ఒక్క వివరణకే లోబడి ఉంటుంది, బహుమతుల కేంద్ర ప్రభుత్వం అధికారిక నివాసంగా ప్రకటించిన భవనం ఆస్థి మూల్యాంకనలో చేర్చబడదు. దీనివల్ల ఆస్తిపన్ను చెల్లించే వ్యక్తి యొక్క సంపదలో లెక్కించబడదు.

ఆదాయ శాఖ తరపున వాదించిన గౌరవనీయ సీనియర్ న్యాయవాది డాక్టర్ గౌరి శంకర్, మరొక కోణంలో, చట్టం యొక్క సెక్షన్ 5(1)(iii) ని అర్థం చేసుకునేటప్పుడు "పాలకుని ఆధీనంలో ఉన్న" అనే పదబంధాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకోవాలని, చట్టం యొక్క సెక్షన్ 5(1)(iii) లో వాడిన ప్రతి ఒక్క పదానికి దాని సాహిత్యపరమైన వ్యాకరణ అర్థాన్ని ఇస్తే, పాలకుని ఆధీనంలో ఉన్న భవనం లేదా

భవనంలోని ఏ భాగమో కేంద్ర ప్రభుత్వం చే అధికారిక నివాసంగా ప్రకటించబడి ఉంటే అదే ఆ నిబంధన కింద మినహాయింపు పొందుతుందని వాదించారు.

ప్రత్యర్థి వాదనను మంచిగా అర్థం చేసుకోవాలంటే, చట్టంలోని సెక్షన్ 5(1)(iii) ని పరిశీలించడం సముచితం, 5 (1) ఈ క్రింది ఆస్తుల విషయంలో చెల్లింపుదారుడు చెల్లించాల్సిన అవసరం లేదు. ఈ ఆస్తులను ఆదాయపు పన్ను చెల్లించువారు యొక్క నికర సంపదలో చేర్చరాదు.

(i) ....

(ii) ....

(iii) కేంద్ర ప్రభుత్వంచే ఔద్యయోగిక నివాసంగా ప్రకటించబడిన, 1949 నాటి విలీన రాష్ట్రాలు (పన్ను రాయితీలు) ఆదేశ పత్రం యొక్క పేరా 13 కింద లేదా 1950 నాటి భాగం బి రాష్ట్రాలు (పన్ను రాయితీలు) ఆదేశ పత్రం యొక్క పేరా 15 కింద, ఒక అధికారి ఆధీనంలో ఉన్న ఏదైనా ఒక్క భవనం.చట్టాన్ని అర్థం చేసుకునే సందర్భంలో పాటించే ప్రాథమిక సూత్రం ఏమిటంటే, చట్టంలోని పదాలను వాటి సహజమైన, సామాన్యమైన లేదా ప్రచారార్థ ధోరణిలోనే అర్థం చేసుకోవాలి. అలాగే వాక్యాలు మరియు పదబంధాలను వ్యాకరణ నియమాలకు అనుగుణంగా అర్థం చేసుకోవాలి. అయితే, ఈ విధంగా అర్థం చేసుకోవడం వల్ల అర్థరహిత ఫలితాలు వస్తే లేదా చట్టాని యొక్క ఉద్దేశ్యం లేదా దాని పరిధి ఏదో విధంగా సూచించినట్లయితే, అప్పుడు పదాల అర్థాన్ని పరిశీలించవచ్చు. శాసనసభ ఉద్దేశాన్ని ప్రధానంగా ఉపయోగించిన భాష నుండి అర్థం చేసుకోవాలని తరచుగా నిర్ణయించబడింది, అంటే చెప్పబడిన దానికే కాకుండా చెప్పబడని దానికీ కూడా శ్రద్ధ వహించాలి. అందువల్ల, దాని మద్దతు కోసం పదాల జోడింపు లేదా భర్తీ అవసరమయ్యే నిర్మాణాన్ని లేదా అర్థరహితంగా పదాల తిరస్కరణకు దారితీసే నిర్మాణాన్ని నివారించాలి చెప్పబడిన నిర్మాణ నియమాలు స్పష్టంగా బూట్లు మంచివి లోబడి ఉంటాయి పదాలను చేర్చడం లేదా ఖాళీ లేదా లోపాన్ని పూరించడం అనుమతించబడని విధంగా, శాసనసభ ద్వారా ప్రతి పదానికి అర్థాన్ని ఇవ్వడానికి ప్రయత్నం చేయాలనేది సార్వత్రిక అనుప్రయోగం. జే.కే. పత్తి నేయడం మరియు స్పిన్నింగ్ కంపెనీ లిమిటెడ్. మరియు స్టేట్ ఆఫ్ యూ.పి., (1961) 3 ఎస్.సి.ఆర్. 185 కేసులో, ఈ న్యాయస్థానం ఇలా అభిప్రాయపడింది:

న్యాయస్థానాలు ఎల్లప్పుడూ శాసనసభ ప్రతి అంశాన్ని ఒక ప్రయోజనం కోసం చేర్చిందని ఊహిస్తాయి, మరియు శాసన ఉద్దేశ్యం ఏమిటంటే చట్టంలోని ప్రతి అంశం అమలులోకి రావాలి.

పన్ను చట్టాల విషయంలో, పన్ను విధించే అధికార సంస్థ న్యాయస్థానాన్ని ఒప్పించగలిగితే, ఆ వ్యక్తి లేదా సంస్థ పన్ను చెల్లించే పరిధిలోకి వస్తుందని ఈ న్యాయస్థానం గతంలో అనేక కేసుల్లో తీర్పు చెప్పింది. అలాగే, పన్ను చట్టాలను అక్షరాలా అనుసరించాలని కూడా స్పష్టం చేసింది. ఇదే పరిస్థితి కాబట్టి, చట్టంలోని సెక్షన్ 5(1)(iii) ని నిజాయితీగా పరిశీలిస్తే, కేంద్ర ప్రభుత్వం 1949 సంవత్సర రాష్ట్రాలు విలీనం (పన్ను రాయితీలు) ఆదేశం కింద అధికారిక నివాసంగా ప్రకటించిన భవనం లేదా భవనంలోని ఆ భాగం మాత్రమే, పాలకుడి ఆధీనంలో ఉంది, అసెస్సీ యొక్క నికర సంపదలో చేర్చబడదు అప్పీలుదారు తరపున వాదించిన న్యాయవాది వాదన ప్రకారం, ఒక భవనం అధికారిక నివాసంగా ప్రకటించబడిన తర్వాత, ఆ భవనంలోని ఒక భాగం అసెస్సీ యాజమాన్యంలో ఉంటే, ఆ భవనం చట్టంలోని సెక్షన్ 5(1)(iii) పరిధిలోకి వస్తుందని, అదే విధంగా ఆ భవనంలో ఎక్కువ భాగం అద్దెకు ఇవ్వబడినప్పటికీ లేదా చూడండి ఏదైనా ప్రయోజనం కోసం ఉపయోగించబడినప్పటికీ అది వర్తిస్తుందని చెప్పారు. అయితే, ఈ వాదనం "ఆధీనుడి యాజమాన్యంలో" అనే పదబంధాన్ని అనవసరమైనదిగా చేస్తుంది మరియు చట్టంలోని ఆ పదాల ఉపయోగం నిరర్థకం అవుతుంది.

ఈ కేసులో చట్టం యొక్క 5(1)(iii) నిబంధనను అర్థం చేసుకోవడానికి మేము అనుసరించిన సూత్రానికి విరుద్ధంగా, ఈ న్యాయస్థానం ఇచ్చిన తీర్పులలో (వాదినాటి తరపు న్యాయవాది సూచించినవి) చట్ట నిర్మాణ సూత్రాలను మేము జాగ్రత్తగా పరిశీలించాము, అక్కడ పేర్కొన్న సూత్రాలలో ఏవీ మాకు కనిపించేది కాదు. ముందు చెప్పబడిన విషయాల ఆధారంగా, న్యాయస్థానం ఆదాయ శాఖకు అనుకూలంగా మరియు పన్ను చెల్లింపుదారుడికి వ్యతిరేకంగా సమస్యకు సరైన సమాధానం ఇచ్చిందని మేము పరిగణించిన అభిప్రాయం. న్యాయస్థానం యొక్క ఈ తీర్పు మా న్యాయస్థానం జోక్యం చేసుకోవడానికి అవసరం లేదు.

ఈ అప్పీలును తదనుసారంగా తిరస్కరించబడింది.

కానీ ఈ పరిస్థితులలో , ఖర్చుల విషయంలో ఎటువంటి ఆదేశాలు ఉండవు

అప్పీల్ తిరస్కరించబడింది.